

1692 – První zmínka

Roku 1692 první zmínka o filiální kapli tzv. kostelíčku Panny Marie Sněžné, kdy hraběnka Markéta z Abensberku, manželka a dědička Ferdinanda Buquoye, prodala 27. 10. 1692 zámek Olešnici s kaplí, dvorem a vsí, kaplí v lese na „Kamení“ svému synovci Filipu Emanuelovi za 44.000 fl.rh. (fl. = florenus tj. zlatý a rh. = zkratka pro rýnský)

1785 – Zřízení českobudějovické diecéze

Dne 20. září 1785 papež Pius VI. bulou „Cunctis ubique“ zřídil českobudějovickou diecézi. V platnost vstoupila 1. ledna 1786. Prvním biskupem se stal olomoucký sídelní kanovník Jan Prokop hrabě Schaaffgotsche.

1786 – Zrušení filiálního kostelíka (Kronika obce Olešnice)

Nařízením místodržitelství zrušen byl roku 1786 dosavadní filiální kostelík P. Marie Sněžné a při jeho likvidaci se dostaly některé předměty (např. soška sv. Rozálie) do rukou osadníků. Obraz P. Marie Sněžné v dřevěném rámu byl přenesen do budovaného kostela sv. Václava v Olešnici a tam umístěn na boční oltář na evangelní straně.

1787 – Stavba hřbitova (Kronika obce Olešnice)

Z kamene po zboření kostelíka postavena zeď na budovaném hřbitově. Tento hřbitov byl po předchozím řízení budějovické konsistoře 15. ledna 1787 okresním vikářem a děkanem z Trhových Svinů posvěcen.

Stavba kostela (Kronika obce Olešnice)

Olešnický kostel postaven nákladem matice náboženské z pivovaru náležejícího k zámku, který byl majetkem města České Budějovice. Dva oltáře byly pořízeny za příspěvky osadníků olešnických. Do oltáře na evangelní straně vložen obraz P. Marie Sněžné ze zbořeného kostelíka, na druhém bočním oltáři je sv. Šebestián, v nástavci se sousoším Nejsvětější Trojice. Kostelní lavice, malé varhany a 3 zvony dány z kostela v Jindřichově Hradci tehdy zrušeného. Jeden ze zvonů – umíráček byl ulit roku 1776 Josefem Pernerem z . Č. Budějovic a na zvonu je reliéf sv. Jana Nepomuckého. Kostel byl zasvěcen sv. Václavu - zemskému patronu a posvěcen roku 1787 od generálního vikáře Františka Hnyka za přítomnosti okresního vikáře Novohradského Karla Boukala. Obydlí pro duchovního správce zřízeno též v zámku a město České Budějovice, dle ústního podání obdrželo za odstoupení obnos peněz určený na stavbu kostela.

Zřízení lokálie (Kronika obce Olešnice)

Roku 1787 byla zde zřízena dle nařízení císaře Josefa II lokálie fary v Trh. Svinech, kam až do této doby kostel zdejší náležel. K lokálii této přiděleny 4 vesnice: Olešnice, Lhotka, Buková a Petříkov. Zřízení této lokální správy stalo se za řízení prvního biskupa budějovického hraběte Jana Prokopa Schaaffgotsche Barona z Kynast a Greiffensteinu.

První duchovní správce (Kronika obce Olešnice)

První lokální duchovní správce byl P. František Skrbek narozený v královském městě Táboře.

1793 – Smrt P. Františka Skrbka (Kronika obce Olešnice)

Dne 13. 3. 1793 zemřel první lokální duchovní správce P. František Skrbek ve věku 50 let na vodnatelnost.

1793–1802 - P. Eugen Eckl (Kronika obce Olešnice)

Na místo P. Skrbka nastoupil v měsíci červnu P. Eugen Eckl narozený v Písku. Tento zemřel zde 29. 4. 1802 ve svých 56 letech též na vodnatelnost.

1802–1807 - P. Antonín Müller (Kronika obce Olešnice)

Po P. Ecklovi je do farnosti jmenován P. Antonín Müller narozený v Klatovech. Dne 9. 9. 1807 odchází P. Antonín Müller do Dubného.

1807-1810 – P. Josef Hájek (Kronika obce Olešnice)

Na uvolněné místo po P. Müllerovi nastupuje P. Josef Hájek rodem z Písku, který roku 1810 odchází do Rudolfova, kde také umírá v roce 1836.

1810-1816 - P. František Bürgermcister (Kronika obce Olešnice)

Roku 1810 nastupuje nový duchovní správce P. František Bürgermcister, který dne 13. 4. 1816 umírá ve svých 39 letech na souchotě.

1815 – Nový českobudějovický biskup A. K. Růžička

Po smrti biskupa Schaaffgotscheho v roce 1813 se jeho nástupcem stal Arnošt Konstantin Růžička.

1816 – Příchod P. Václav Rennera (Kronika obce Olešnice)

Na faru přichází roku 1816 P. Václav Renner rodem ze Strakonic.

1819 – Stavba kaple sv. Jana Nepomuckého (Kronika obce Olešnice)

V roce 1819 byla postavena na náklad obce kaple sv. Jana Nepomuckého v Olešnici, do níž sochu svým nákladem opatřil duchovní správce Václav Renner. Socha byla vyřezána z jednoho kusu dřeva.

1837 – Oprava bočního oltáře (Kronika obce Olešnice)

Roku 1837 došlo k opravě bočního oltáře v kostele sv. Václava. Sešlý obraz P. Marie Sněžné z kostelíka byl přenesen do předsíně a místo něho osazen obraz nový pořizený na náklady svobodné Marie Matouškové ze Lhotky čp. 15. Maloval ho František Hájek z Českých Budějovic podle Panny Marie Sněžné u Svatého Kamene.

1845 – J. O. Lindauer – biskup českobudějovický

Po smrti biskupa A. K. Růžičky je koncem roku 1845 jmenován novým biskupem Josef Ondřej Lindauer.

1851 - Smrt P. Václav Rennera (Kronika obce Olešnice)

Dne 10. 2. 1851 zemřel duchovní správce a biskupský notář P. Václav Renner v 66 letech na zánět plic.

Administrace Josefa Vitucha (Kronika obce Olešnice)

Na 3 měsíční administraci nastupuje do farnosti Josefa Vitucha, kaplan z Borovan.

Nástup P. Jan Bakuly (Kronika obce Olešnice)

V květnu roku 1851 nastoupil za duchovního správce P. Jan Bakula.

Biskup J. V. Jirsík

Po smrti biskupa J. O. Lindauera v roce 1850, byl v roce 1851 dosazen na biskupský stolec českobudějovické diecéze pražský svatovítský kanovník Jan Valerián Jirsík.

1852 – Výstavba věže (Kronika obce Olešnice)

Roku 1852 vystavěna byla za příspěvky osadníků a patrona města České Budějovice kostelní věž v úkolu za cenu 800 zl. od stavbyvedoucího Matěje Krauskopfa ze Svinů.

1854 - Návštěva biskupa Jana Valeriána Jirsíka (Kronika obce Olešnice)

Při generální vizitaci roku 1854 navštívil obec veliký vlastenec a čtvrtý biskup budějovický Jan Valerián Jirsík.

1857 – Povýšení na farní úřad (Kronika obce Olešnice)

30. 9. 1857 byla zdejší lokální duchovní správa povýšena na farní úřad.

1860 – Kříž Buková – Janovky

V roce 1860 byl postaven na cestě z Bukové na Janovky železný kříž v kamenném podstavci.

1866 – P. Václav Marek (Kronika obce Olešnice)

V roce 1866 odchází P. Jan Bakula do Rudolfova a nastupuje P. Václav Marek.

1867 – Stavba kříže v kostelní uličce (Kronika obce Olešnice)

V roce 1867 byl postaven v kostelní uličce naproti kaple sv. Jana Nepomuckého kříž od Matěje a Majdalény Machutkových ze Lhotky.

1869 – Odchod P. Václava Marka (Kronika obce Olešnice)

Roku 1869 odchází P. Václav Marek jako katecheta do Českých Budějovic

Návrat P. Jana Bakuly (Kronika obce Olešnice)

Po odchodu P. Marka se vrací P. Jan Bakula.

1874 – Nový obraz P. Marie Sněžné (Kronika obce Olešnice)

Roku 1874 pořízen do kostela další obraz P. Marie Sněžné, malovaný malířem Führerem. Autorem obrazu je však dle signatury M. Künzl.

1877 – Pěší pout' do Říma (Kronika obce Olešnice)

Roku 1877 podnikl zdejší farář P. Jan Bakula poutní cestu do Říma, na kterou se vydal dne 12. května a vrátil se 9. června.

1878 – Oprava kapličky sv. Jana Nepomuckého (Kronika obce Olešnice)

V roce 1878 opravena kaplička sv. Jana Nepomuckého z roku 1819.

1879 – Požár u Petrliků (Hasičská kronika Nové Hradky)

8. září 1879 propukl v Olešnici o polední požár. Když přispěchal hasičský oddíl z Nových Hradů byly nalezeny dva statky společně s hospodářskými budovami, které patří Václavu Petrlikovi a Janu Jindrovi, již skoro zcela shořené a hasiči se omezili na to, zabránit v panujícím větru rozšíření ohně, za účelem čehož bylo udušeno i hořící seno a úroda. Bez přestávky pracoval oddíl 6 hodin, zatímco se většina sedláků ani neukázala. Je třeba poděkovat energickému zákroku pana vikáře a děkana P. Jana Bakuly, že nakonec byl dostatek vody.

1881 – Příchod P. Jana Zemana (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Jeho císařské a královské Apoštolské Veličenstvo ráčilo nejvyšším rozhodnutím d. d. 4. června 1881 důst. P. Jana Bakulu osobního děkana v Olešnici, bisk. konsistorního radu, biskupského vikáře střednictví Novohradského, nejmilostivěji presentovati na arciděkanství Krumlov.

Na uprázdněnou tím faru Olešnickou presentován dne 28. září 1881 Jan Zeman, kaplan v Dubném, jenž byl jediným žadatelem o tu faru.

Spolek k uctění Nejsvětější Svátosti..... (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Ve farním obvodu olešnickém zaveden byl již za předešlých let spolek k uctění Nejsvětější Svátosti Oltářní a podporování chudých kostelů, čítal však pouze 15 oudů. Dne 8. prosince 1881 vyzval duchovní správce své osadníky k hojnému účastenství, na což během 4 neděl přihlásilo se a přistoupilo k témuž spolku na 200 oudů a koncem srpna 1882 čítal spolek ten na osadě ku 265 oudům, což s potěšením tuto zaznamenati sluší. Spolková pobožnost koná se vždy první neděli každého měsíce po mši svaté. Ústřední správa téhož spolku v Praze uznávajíc utěšené vzkvétání spolku v Olešnické osadě, darovala chudému kostelu zdejšímu občasně slavnostní paramenta a sice: 1. fialový pluviál, 1. fialovou kasuli, 1. bílý pluviál, 1. baldachýn, 1. červený pluviál, 2. prápory.

1882 – Oprava a vybavení kostela (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Roku 1882 přičiněním duchovního správce jakož i osadníků Olešnických byl chrám Páně mnohými potřebnými předměty opatřen a sice: především musel býti vnitřek náležitě vybělen a vyčištěn, zákristie novým oknem opatřena, to vše stálo 36 zlatých. Do zákristie nová skříň na paramenta za 16 zlatých. Na hlavní oltář nový obraz svatého Václava a svatých patronů země České vyhotovený veledůstojným P. Bedřichem Kamarytem farářem v Deštné za 75 zlatých, k tomu nový rám vyzlacený z továrny pana Josefa Täubla v Budějovicích za 62 zlatých. Nové antependium na týž oltář za 16 zlatých, polštáře za 10 zlatých, harmonické zvonky z akademie křesťanské v Praze za 6 zlatých, nové obleky pro ministranty za 8 zlatých, nový kříž k pohřbům za 6 zlatých, vyzlacení a obnovení tabernákula na oltáři Panny Marie Sněžné za 30 zlatých, nové sochy sv. Petra a Pavla na čelní oltář za 107 zlatých darem od Jakuba Matějky, rolníka v Bukové. Nové mešní roucho bílé barvy za 38 zlatých darem od Ondřeje Pečmana, rolníka ve Lhotce, nové mešní roucho červené barvy za 40 zlatých vyhotovené od hluchoněmých dívek z ústavu v Budějovicích, načež učiněna sbírka mezi osadníky. Monstrance nově vyzlacená, což stálo 24 zlatých jakož i jeden kalich nově vyzlacen za 25 zlatých.

Stavba kamenného kříže (Kronika obce Olešnice)

Roku 1882 postavila obec kamenný kříž uprostřed návsi.

1883 – Smrt biskupa Jana Valeriána Jirsíka (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Dne 23. února 1883 zemřel náš vrchní Pastýř, nezapomenutelný biskup Jan Valerián Jirsík, veliký vlastenec, jenž diecési Budějovickou po 31 roků byl řídil. Dobročinné ústavy, které založil v sídelním městě Budějovicích, totiž ústav pro hluchoněmé, biskupský chlapecký seminář, české gymnázium s kostelem svatého Václava: po všechny budoucí časy hlásati budou slávu jeho.

Jmenování biskupem hraběte Františka de Paula Schönborna (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Biskupský stolec Budějovický byl však ještě téhož roku obsazen. Posvětil' Jeho Eminenci, nejdůstojnější kardinál arcibiskup Pražský, kníže Bedřich ze Schwarzenberků dosavadního rektora arcibiskupského kněžského semináře hraběte Františka de Paula Schönborna za biskupa Budějovického, jenž dne 28. listopadu 1883 slavně v Budějovickém katedrálním chrámě intronizován.

1885 – Ustanovení arcibiskupa Pražského (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Nejvyšším rozhodnutím 21. května 1885 ráčilo Jeho Veličenstvo, císař František Josef I. jmenovati Františka, hraběte ze Schönbornů knížetem arcibiskupem Pražským, jenž dne 1. srpna opustil residenci v Budějovicích.

Ustanovení biskupa Budějovického Dr. Martina Říhu (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Bolestnou ztrátou pastýře a Otce umírnila se však tou radostnou skutečností, že v náhradu za odcházejícího dán jest nám současně biskup nový, takže diecése naše ani neosiřela. Nejvyšším rozhodnutím Jeho c. k. Veličenstva dne 7. července jmenován jest biskupem Budějovickým nejdůst. Pán Dr. Martin Říha, do té doby profesor v bohosloveckém ústavu v Č. Budějovicích. Takto byla diecése naše poctěna, že jeden z kněžstva jejího, postaven jí za vrchního pastýře, jenž dobře zná poměry a potřeby její. Consecrace a intronizace vykonána dne 6. září od arcibiskupa pražského za přítomnosti biskupa Králo-Hradeckého Josefa Jana Haise a biskupa Litoměřického Emanuela Schöbla. Téhož dne konáno a slaveno jubileum 100 letého trvání biskupství Č. Budějovického.

1886 – Zřízení třetí třídy v Olešnici (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Dne 1. ledna zřízena při Olešnické škole třetí třída k čemuž najmuta budova patřící rolníku Filkovi. Týmž dnem stvrzeno zároveň místo industriální učitelky pro druhou a třetí třídu.

Primiční mše Václava Bauernöpla (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Dne 19. května slavil novosvěcený kněz Litoměřické diecése a rodák Olešnický z čísla 50. pan Václav Bauernöpl v Olešnickém kostele svou první mši svatou u přítomnosti Krumlovského preláta Jana Bakuly.

Oprava Olešnického kostela (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

V měsíci červenci započalo se s opravou Olešnického kostela. Obě zákristie zproštěny chatrné cihlové dlažby a vydlážděny cementovými dlaždicemi, kostel opatřen novými okny a novou šindelovou střechou, atrium vydlážděné žulovými tabulemi a zevnějšek kostela natřen slabě zelenou barvou. V měsíci září byl postranní oltář stojící naproti hlavním dveřím přeložen naproti oltáři Mariánskému, vnitřní stěny oškrabány a celý kostel od Pražských malířů, bratří Jana a Václava Gottlieba velmi vkusně vymalován. Veškeré výlohy na tu malbu obnášely 200 zlatých.

Požár u Mičků (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Dne 31. října při odpoledních službách Božích, vypukl u souseda Mičky č. 10 v Olešnici požár a strávil tři selské usedlosti, totiž čísla 10, 11 a 12.

Nové varhany (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Dne 22. listopadu darovali na prosbu duchovního správce zbožní manželé Jakub a Rosalie Jindrovi z Olešnice číslo 67 na jednotě u Troskáře 1000 tj. jedem tisíc zlatých na zakoupení nových varhan s osmi registry pro Olešnický kostel, kteréžto varhany postaveny na jaře roku 1887 od osvědčeného varhanáře Jana Fišpery z Č. Budějovic.

Zvýšení kostelní věže (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Dne 8. prosince věnovali zbožní manželé Václav a Dorota Tomáškoví z Olešnice číslo 32 (Bendovi) 1100 zl. tj. jeden tisíc, jedno sto zlatých na zvýšení kostelní věže při chrámu Páně Olešnickém a na zakoupení věžních hodin se čtyřmi ciferníky. Přifařené obce povolili se dáti povozky ke stavbě potřebné a sice bezplatně. Skoro všichni sousedé Olešničtí a Lhotečtí darovali po 1 neb 2 kusech prken, dříví na vazbu daroval patron kostela. Stavba odložena na jaro příštího roku.

1887 – Jubilejní slavnost 100 letého trvání Olešnického kostela (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Duchovní správce pojal tu myšlenku co nejlépe oslaviti v tomto roce jubilejní památku stoletého trvání chrámu Páně Olešnického. Za tou příčinou vyzval při službách Božích hned na den nového roku svých osadníků, by každý dle možnosti svou hřivnou přispěl na vnitřní důstojnou úpravu chrámovou a slíbil též sám ze svých skromných příjmů něco věnovati, důvěřuje též v pomoc Boží.

Přikročilo se na jaře ke stavbě nových varhan a zvýšení věže. Na to v květnu sebrány všechny 3 oltáře, sochy i ostatní náčiní dřevěné, důkladně oškrabáno a dovedným pozlacovačem a ozdobníkem z Č. Budějovic, panem Adolfem Matoušem vkusně a trvale polychromovány. Práce ta trvala od jara až do dne konsekrace kostela. Hlavní oltář musel býti podezděn a mramorovou deskou 3 metry dlouhou a šedesát centimetrů širokou opatřen. (Viz Pontificale Romanum). Deska tato stála ve Vídni 60 zlatých. Za veškerou práci ozdobnickou a pozlacovačskou obdržel pan Adolf Matouš 530 zlatých a mimo to se svým pomocníkem po celých 10 neděl byt a stravování zdarma. Chatrné již kostelní lavice byly odstraněny a novými nahrazeny. Práci převzali Olešničtí truhláři Bartoloměj Zeman a Antonín Zeman (hluchoněmý), načež jim vyplaceno 200 zlatých.

Konsekrace kostela (Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Když takto vše ve chrámu Páně již dohotoveno bylo, přiblížil se slavnostní den konsekrace kostela. Jeho biskupská milost Martin Josef Řiha ráčil se svým ceremoniářem P. Vojtěchem Hajným již odpoledne 6. srpna do Olešnice zavítati a udělil ještě téhož dne v Olešnici svátost sv. biřmování. Pak recitováno Officium de Ls. Martyribus. Slavnost konsekrace následovala druhého dne (v neděli po Panně Marii Sněžné) a trvala od 7 do 12 hodiny a končila pontifikální mší svatou slouženou vysoce důstojným panem prelátem Krumlovským, Janem Bakulou. Přítomno bylo 10 duchovních a 6 alumnů bisk. semináře. Authentika konsekrací, kteráž do nádoby se svatými ostatky vložena a při konsekraci v mramorové desce na hlavním oltáři nejdůstojnějším panem biskupem uprostřed cementem zazděna byla.

1887 – 1897 Dary kostelu Olešnickému

(Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Diecéšní správa jednoty „Uctění Nejsvětější Svátost oltářní a podporování chudých kostelů“, Udělila darem Olešnickému chrámu Páně roku 1887- nové velum. 1888 - nádoby na sv. oleje. 1889 - bílou kasuli. 1891 - černý pluviál. 1892 - kaditelnici s loďkou. 1894 - červené antipendium na hlavní oltář 1897 - červenou kasuli.

1891 - P. Václav Marek a P. Jan Bakula čestní občané Olešnice

(Kronika obce Olešnice)

V roce 1891 byli P. Václav Marek a P. Jan Bakula jmenováni čestnými občany obce Olešnice.

1892 – Stavba kamenného kříže

(Kronika obce Olešnice)

V roce 1892, při cestě do Petřikova, postavil hospodář Jan Jindra z Olešnice č. p. 33, kamenný kříž a vysadil 4 lípy.

1894 – Kříž v Bukové

V roce 1894 byl postaven železný kříž v kamenném podstavci u cesty z Bukové do Olešnice.

1896 – Primiční mše svatá P. Františka Eliáška

(Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Dne 2. srpna obětoval v Olešnickém kostele první mši sv. novosvěcený kněz budějovické diecése velebný pán František Eliášek syn Josefa Eliáška hlídače při dráze v Petřikově číslo 149.

1898 – Missie v Olešnici

(Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Na hod Boží velikonoční zavítali k nám odpoledne důstojní Otcové Redemptoristé: P. František Pivnička, František Blažák z Českých Budějovic a Josef Loch ze Svaté Hory, by v Olešnici poprvé konali sv. missii. Po celý čas, co zde působili (9 dnů) byla povětrnost příznivá, pročež hlavní slavnosti misijní co nejlépe se vydařily, zvláště slavnost svěcení mission. kříže na provodní neděli odpoledne. Toho dne konán průvod velkolepý zde nikdy nevidaný. Rovněž tak krásný průvod odbýval se s Nejsvětější Svátostí při ukončení sv. missii. Účastenství u přijímání sv. svátosti bylo všeobecné až na 6 osob. Páni učitelé všichni přistoupili ku stolu Páně. Počet komunikantů obnášel 1224, vzdor tomu, že 250 osadníků již dříve před velikonočními svátky za příčinou výdělku do ciziny se odebrali, avšak před svým odchodem sv. svátosti přijali. Bylo též jedno kázání o spolku „Křesťanských rodin k uctívání sv. Rodiny Nazaretské“, načež se během tří dnů přihlásilo a zapsati dalo 270 rodin ze zdejší farnosti do téhož spolku, a byly před ukončením sv. missie modlitbou sv. Rodině zasvěceny. Věřící přilnuli láskou a vděčností k důstojným pánům vp. p. missionářům, takže se s nimi v usedavém pláči loučili a jim přislíbili za ně se modlití, by jim Pán Bůh za jejich usilovnou a obětavou práci štědrým oplatitelem byl zde i na věčnosti.

1899 – Renovace sv. missie v Olešnici

(Kronika Far. Olešnice 1787-1971)

Obnova sv. missie začala se dne 1. března a trvala 5 dní. Konali ji s největší ochotou vp.p. redemptoristé z Českých Budějovic: Václav Smolík, František Blažák a Jan Hradilák. Ač povětrnost po celou tu dobu nepříznivá byla, účastnili se přece velmi horlivě osadníci všech čtyř přifařených obcí v počtu nejhojnějším. Ku stolu Páně přistoupilo na 1100 kajícníků. Obdivuhodná byla i tentokráte píle vp.p. missionářů kterýž od 5té hodiny ranní až do osmé večerní stále pracovali.

